Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

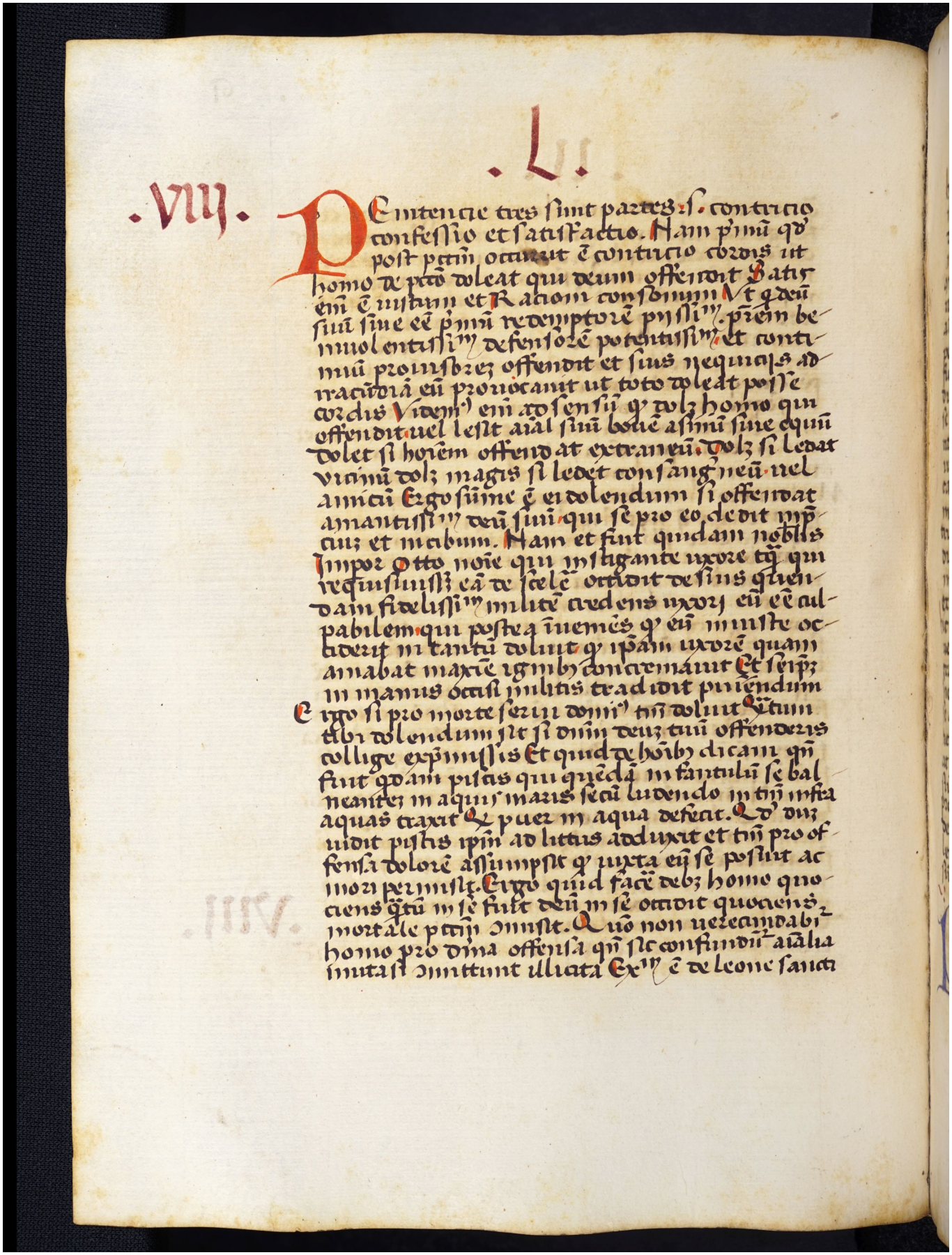

.VIIII. .L.

Penitencie tres sunt partes: s. contricio confessio et satisfactio. Nam primo quod post peccatum oportet esse contricio cordis ut homo de peccato doleat qui deum offendit. Satisfactio eius est iustum et rationem consonum. Ut quod suum sine ea primo redemptore pyssimo. pretio benignol entissimo defensore potentissimo et continuo promisbrez offendit et suus nequiaps adtractorio eum provocant ut toto doleat posse cordis. Videmus enim ad sensum quod dolz homo qui offendit uel lesit aliquem suum bouem asinum sine equum dolet si hominem offendat extraneum. Dolz si ledat vicinum dolz magis si ledet consanguineum uel amicum. Ergo sume et dolendum si offendat amantissimum deum suum qui se pro eo dedit in pecunia et mebum. Nam et fuit quidam nobilis imperator Otto nomine qui instigante uxore tua qui reginissimi ea de scelere occidit desinus quendam fidelissimum militem credens uxori eius esse culpabilem. qui postea inuenies quod eum innocente occiderit in tantum doluit quod ipsam uxorem quam amabat maxime igniby concremauit et semper in manus occisi militis tradidit punienduum

Ergo si pro morte serui domini tui doluit. Quantum tibi dolendum est si dominum deum tuum offenderis collige exprimisis et quid de hoiby dicam qui fuit quidam pisces qui quedam in tantulum se balneantes in aquis maris secum ludendo in tui infra aquas traxit et puer in aqua defecit. Quod dum uidit pisces ipsum ad littus adduxit et tui pro offensa dolorem assumpsit quod iuxta eum se posuit ac inoz permisit. Ergo quid facere debz homo quotiens quotum in se fuit deum in se occidit quotiens mortale peccatum commisit. Quo non uerecundabitur homo pro dina offensa qui sic confundit animalia inutasi committunt illicita Ex. e de leone sancti